

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ט בתמוז תשפ"א - (9.7.21)

שבט מידב במחנה קיץ ביער מגינים (ראו כתבה במדור 'קצרים').

"ויסעו... ויחנו..."

שבת פר' מטות-מסעי, שבת ראש חודש מנחם-אב

כניסת השבת – 19:28 צאת השבת – 20:32

שכונות ויִשְׁכָּנוֹת, מתעורר לחיים. העייפות פגה. יאללה, מלחמה!

משה, המנהיג הגדול והנערץ, בשעתו הקשה ובערוב ימיו, דוחה בכעס את דבריהם של המורדים, בני ראובן ובני גד, למרות שמדובר בבקשה הנראית, לכאורה, תמימה ולגיטימית.

למשה שתי טענות עיקריות. הטענה הראשונה: האם ייתכן שבכניסה לארץ לא תהיה שותפות גורל של כל חלקי העם? והשנייה היא שההתנהגות האגואיסטית והמפלגת פוגעת בביטחון וזורעת פחד בלב העם שנמצא במאני טיים (MONEY TIME), ברגע המכונן בתולדות האומה.

בסופו של דבר השכל הישר ניצח והושגה פשרה: בני ראובן וגד (וכן חצי שבט המנשה) יעברו חלוצים ויקחו חלק בכיבוש הארץ, ולאחר הכיבוש יוכלו לחזור למשפחותיהם שימתינו בעבר הירדן המזרחי.

סיפור מפויס ומכיל של פרשת בני גד ובני ראובן מופיע בנאום הראשון של משה בספר דברים:

וְאֵת הָאָרֶץ הַזֹּאת יְרֻשְׁנוּ בְּעַת הַהוּא מֵעֲרֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנוֹן וְחָצִי הַר הַגִּלְעָד וְעָרָיו נְתַתִּי לְרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי...". על פי תיאור זה, משה עשה שינוי בתב"ע ובתודעה והוא זה שנתן את האיזור לבני ראובן ולבני גד.

←

בני ראובן ובני גד, ערב כניסתם לארץ, מחשבים מסלול מחדש ומאתגרים את ההנהגה. מתחיל ויכוח לוהט שקורא תיגר על מנהיגותו של משה. דרישתם להישאר בשכונה המזרחית גורמת למשה לכאבי ראש גדולים. האם משהו נסדק בעם שעבר מסע גיבוש של 40 שנה במדבר? האם הלכידות שאפיינה אותו חרף כל הקשיים תעמוד במבחן?

בני ראובן ובני גד מתבצרים בעמדתם בטענה שהשכונה המערבית לא מתאימה להם: "וַיֹּאמְרוּ אִם מְצֹאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְעַבְדֶּיךָ לְאַחֲזָהּ אֶל תְּעַבְרֵנוּ אֶת הַיַּרְדֵּן" (ל"ב, ה').

משה, שכל האחריות מונחת על כתפיו, בתחילה לא יכול לשאת את ההתמרדות של ראשי שני השבטים, וגם הוא מתבצר בעמדתו. חריפות תגובתו של משה באה לידי ביטוי כבר בתחילת דבריו בשאלה הרטורית: "הֲאֵחִיכֶם גָּבְאוּ לְמִלְחָמָה וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה?" (שם:ו'). לא נתקררה דעתו עד שהטיח בהם את ההאשמה החמורה: "וְהִנֵּה קִמַּתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם תִּרְבּוּת אַנְשִׁים חֲטָאִים לְסָפוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף ה' אֶל יִשְׂרָאֵל".

מעניין שברגע השיא, עם העומד להגשים חלום של 40 שנה, עם שעבר מסע ייסורים במדבר, כשמדברים על חלוקה חדשה של

תפילת מנחה בימות החול בשעה 19:40

שבת פר' מטות-מסעי

19:28 - הדלקת נרות

19:43 – מנחה

קבלת שבת, ערבית

08:30 – מניין בבית הכנסת

שיעור לאחר התפילה - **בן ציון כהן**

13:30 – מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

17:35 – שיעור בביה"כ – **יוחנן מאלי**

20:32 - צאת השבת

שבת שלום!

לאחר התפילה יספר

בן ציון כהן

(מחבר הספר "ציוני מגיל 12")

על מסעותיו כשליח הסוכנות

באלג'יריה, מרוקו ואירן.

נושא שיעורו של

יוחנן מאלי:

החיפוש אחר משמעות

בחברת השפע

אספת החברים

במוצ"ש ב-21.30

המשך מהעמוד הקודם:

אז מה למדנו מכך?

בציבור. בסופו של דבר, אם יש רצון טוב, יש גם פתרון הולם. גם משה, שזעם כל כך, ידע להכיל את האירוע ולהבין, ובסופו של דבר חיבור כל חלקי העם עמד לנגד עיניו. אצטרף לכמיהתו של רבי אלימלך מליז'נסק: "ותן בלבנו שנראה כל אחד מעלות חברינו ולא חסרונם, ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך".

מתח בין המנהיגות לציבור הוא לא כורח המציאות אך כשהוא קורה, צריך להתמודד איתו באומץ ובשקיפות ולעשות כל מאמץ לגשר על הפערים. כולנו, כבני אדם, עלולים למצוא את עצמנו מאשימים או מואשמים, האשמה שעלולה להיות מיותרת ומזיקה. במצבים כאלה יש לשנות את האווירה ולבחון בנחת את הדברים. החוכמה אינה נמצאת רק בהנהגה או רק

שיבואו כל יום בשמחה ללמוד / ראיון עם איילה אלטמן

יחד את השפה הזאת והיה כיף לראות איך הילדים משתלבים ומפתחים בעצמם מיומנויות תיקשוב שונות. היה מאוד מאתגר להעביר את השיעורים בצורה משמעותית וחויייתית. הרי הכי קל זה לומר: "בבקשה, בצעו עמודים 1-5 בחוברת חשבון". אבל התעקשתי להעביר את החומר בצורה משמעותית וחויייתית. למשל בשיעורי תורה, שיחקנו ב"אלוף הדפדוף" כדי להקנות את ההתמצאות בתנ"ך בלי נוכחות של מבוגר ליד הילדים. בנוסף, שילבתי ציורים של אמנים שונים בעקבות הסיפור המקראי, והילדים נחשפו לנקודת מבטו של האמן, וערכתי משחקים אינטראקטיביים שנותנים פידבק מיידי. כל בוקר התחיל ב"מה נשמע?" והילדים למדו להקשיב אחד לשני. החשש שהזום ירחיק אותנו אחד מהשני לא התקיים. אבל כיף זה לא היה. כל שעה של זום מלווה בהכנה מרובה עוד יותר משיעור בכיתה. כדי להתאים את הלמידה לרמות השונות וגם להפוך את החומר לברור, ולחזור ולבסס הקנייה חדשה, המצאתי את עצמי בכל פעם מחדש. את כל החומרים שילבנו במערכת שעות מובנית באתר בית הספר, וחילקנו משימות לפי רמת הילדים. מסגר לסגר הילדים הפכו למיומנים יותר. בנוסף לפעילות הפורמלית, היה לי חשוב שכל ילד יעבור לפחות פעם בשבוע שיח רגשי והעשרה בקבוצה מצומצמת של חמישה ילדים, ולא במסך שבו נפתחים 28 חלונות בו זמנית. הם מאוד חיכו למפגשים האלה

תמה שנת הלימודים, וביקשנו מאיילה אלטמן, שסיימה חינוך מחזור כיתות א'-ב', בית, להאיר את עינינו על חווית ההוראה, בעיקר בשנה מורכבת זו.

איילה למדה חינוך רגיל וחינוך מיוחד לגיל הרך ולכיתות א'-ב'. בתחילה עבדה בחינוך המיוחד אבל מהר מאוד עברה לחנך כיתה רגילה, לאחר שגילתה, לדבריה, שכיתה גדולה עושה טוב גם לה וגם לילדים.

איילה, מה "עושה לך את זה"?

"הדינמיקה בכיתה, התנועה, המשובים מהילדים. הם באים בוסריים מהגן ויש המון מקום להשפעה, להכוונה ולבנייה. זה מביא להרבה סיפוק אך גם לאחריות רבה, כי בשביל הילדים בגיל הזה, המורה היא מושא להערצה. אבל זה כיף. העיניים הבורקות שלהם, הרצון לדעת והסקרנות. בעבודתי השוטפת בכיתה, וכשאני נפרדת ממחזור התלמידים, הם כמו הילדים שלי. הילדים שלי בבית אומרים לי: "הילדים שלך בכיתה..." ובכיתה - לא פעם יוצא לילד לקרוא לי "אמא".

ואיך עברה עליך שנת הקורונה?

למרות הקורונה, החיבור עם הילדים היה מאוד חזק. דווקא את שיעורי הזום פחות אהבתי. היו חסרים לי הנוכחות, המגע והקירבה. אילו כל ההוראה היתה עוברת לזום, סביר שהייתי מחליפה מקצוע. מצד שני, התקשורת בזום איפשרה להביא מיומנויות של המאה ה-21 לכיתה. למדנו

הקשבה והתבוננות שעוזרים לרגיעה. כך כל ילד פיתח את הדרך שלו להתמודד בסיטואציות מדאיגות, מלחיצות, משמחות ומרגשות. מיום ליום הילדים למדו ליישם את הכלים שקיבלו והחלו להשתמש ב"מפקד הפנימי", הפרטי, שפיתחו כדי לבחור בדרך התמודדות המתאימה עבורם.

איילה, מה האני מאמין החינוכי שלך?

אני רואה את תפקידי בעיקר כהכנה לחיים. ידע הם ישיגו בכל דרך. אותי הם צריכים כדי לקבל קביים לחיים – לרכוש כישורי חיים בסיסיים, לפתח מיומנויות ואסטרטגיות ניהול ולמידה וזאת, בכדי להיות לומדים עצמאיים.

חשוב לי שהילדים יקומו כל בוקר בשמחה לבית הספר. שיידעו לקיים שיח רגשי. דווקא בדור המסכים חשוב לשוחח, להסביר, ללמוד, לתת ולעזור. חשוב לי מאוד להקנות להם את הכרת הטוב ויכולת ראיית הטוב בכל אחד. ערכים כמו ערבות הדדית וכוח היחד מקבלים דגש מיוחד. אם ילד פגוע, אנחנו עוצרים הכל ומנסים לראות למה. כשהילדים מיישמים את הערכים האלה, זאת מתנה לחיים שלי ושלהם, יותר חשוב מלדעת כמה זה חמש ועוד חמש והאם מילה היא פועל או שם עצם. ההכרה הזאת באה עם השנים.

המשולש מורה-ילד-הורים הוא מתכון להצלחה. כך אני אומרת תמיד במפגש עם ההורים בפתחת השנה. כשהורה מתקשר בשעות הערב, אני אומרת לו: "איזה כף שהתקשרת אלי והפנית זרקור על הילד".

ונוצר שם מפגש אישי, שיח רגשי וקשב הדדי. היו מורות שאמרו לי: "את לא נורמלית שאת מוסיפה כל יום שְׁנֵי מפגשים בזום", אבל לילדים ולי זאת היתה חוויה משמעותית ומעצימה.

היו ילדים שלא סבלו זומים או שסבלו מקשיים אחרים, ובעזרת תומכי הוראה בנינו מערכת שעות פרטנית. על כל אלו נוספו גם דרישות בירוקרטיות של משרד החינוך ושיבות מורים רבות לצורך עבודה ולצורך ונטילציה, כך שהעומס היה גדול!

ואיך עשית את זה, עם חמישה ילדים בבית?

בתקופת הקורונה, תמונת המשפחה הייתה 'קטסטרופה': חמישה ילדים + מורה + בעל שעבד מהבית, כולם צריכים מחשבים, עזרה טכנית והתייחסות. לעתים נאלצתי לנעול את עצמי בממ"ד כדי להעביר שיעור מהתחלה עד הסוף. בשלב מסוים, שכנתי מור וולף קלטה את הצורך ועודדה אותי להיעזר בהתארגנות קיבוצית שנוצרה עבור משפחות במצב דומה. היה קשה מאוד לאזן בין משפחה לעבודה. פעם בכמה ימים פנינו זמן לשיחה עם כל בני הבית בכדי לדעת מה לשמר ומה לשפר. הבנוס היה שיפור העצמאות והאחריות האישית שפיתחו הילדים.

אפרופו קורונה ואחר כך טילים, שילבנו בבית הספר תוכנית בשם "החוסן שלי". הילדים קיבלו פעם בשבוע "מכתב" מילד בשם אדם, שסיפר על סיטואציה מהכיתה שלו, ובכיתה דנו בה ולמדנו ממנה: התיידדנו עם הפחד, למדנו להיות בשליטה ובאיזון הגוף - תירגלנו נשימות, דמיון מודרך,

כמורים. יש אווירה טובה ותמהיל נכון של ניהול ופרגון. יניב ממשיך לטפח את בית הספר, את צוות המורים ואת הקשר עם כל תלמיד ותלמיד.

ולסיום?

"לא יכולים לבוא לעבודה בחינוך בלי לאהוב אותה ובלי לחוות שליחות.

כאמור, יניב מאוד תומך בקשר עם הקיבוץ. יש מורים מקצועיים מצוינים מיבנה ושתי מחנכות (אביה בטר ואני) אבל מורים נוספים מהקיבוץ יכולים להוות תרומה חשובה למימוש הקשר הייחודי בין בית הספר לסביבה הקיבוצית".

עם כל האהבה לחינוך, איילה החליטה לחשוב על עתידה המקצועי, ובשנה המאתגרת הזו היא גם לומדת לתואר שני בתחום לימודי משפחה במכללה למנהל, בהתכוונות לתחום ו **ראיינה: דינה ספראי**

בבית הספר בקיבוץ יש לנו סביבה שאפשר "לטרוף" אותה. אנחנו משתדלים לנצל זאת למידה עשירה ומשמעותית. למשל, לקראת שבועות אנו מטיילים לרפת ולמחלבה לראות את תהליך הפקת מוצרי החלב ובעקבות כך עורכים עבודת חקר. ואם לומדים על דיני טומאה וטהרה בבע"ח - הולכים למשק הילדים לראות בעיניים איך מזהים חיה טמאה וטהורה. הקשר עם הסביבה הקיבוצית הוא גם לשמח אנשים, ויש לנו את זה פה במרכז יום לקשיש ובבית סביון. הילדים כל כך נהנים מההנתינה, מלשיר איתם שיר או ליצור איתם יצירה לכבוד החג. בעידודו ובתמיכתו של יניב, המנהל, אנחנו שומרים על הקשר עם הקיבוץ וזה יתרון מאוד בולט שמייחד את בית הספר, ואסור לוותר עליו.

העובדה שמנהל ביה"ס לא מיבנה, משפיעה?

הניהול של יניב ערקי, כמו של רחל קודמתו, הוא ניהול תומך ונותן אמון מלא בנו,

ענף הרכב מזכיר ש...

נוסעים! בתוך צי הרכבים הגדולים יש לנו מגוון רכבים של 7, 8, 9 ו-11 מקומות. גם לגבי היעד, חשוב לדייק בהזמנה בציון יעד הנסיעה, מכיוון שאנחנו מתאימים רכבים רלוונטיים ליעדים רחוקים. ודבר נוסף ומעט שונה: נהגים שקיבלו הודעה לעבור קורס עגינה – אנחנו מארגנים לכם קורס בגבעת וושינגטון. בבקשה פנו לחני על מנת להירשם.

שמוליק ליברמן

החופש הגדול הגיע וכבכל שנה יש עלייה בשימוש ברכבים. אז לקראת הקיץ, חשוב לחדד מספר דברים חשובים: בכל הזמנה, מאוד חשוב לציין את מספר הנוסעים הצפוי. אם לדוגמה מישוהו מזמין רכב גדול ומציין 7-8 מקומות, אבל בפועל נוסע לבד או עם עוד אדם אחד נוסף, המשמעות היא שייכתן שמשפחה בעלת 6 נפשות לא תוכל לנסוע. גם כאשר המזמין נוסע עם קבוצה, יש לציין בדיוק כמה

כמה חבר'ה לקחו את היורו צעד אחד נוסף. אביעד גורליק מספר: "התארגנו, חמישה חברים (מיבנה: שלו זלקינד, מעיין אפרתי, גיא פניני ואני) לפני גיוס ואחרי תקופת הקורונה, ופירגנו לעצמנו נסיעה לרומניה לארבעה ימים, כדי לצפות במשחקי שמינית הגמר". איך היה? "מעולה. פגשנו בבוקרשט הרבה אוהדים ישראלים! למזלנו לא היו מגבלות קורונה ואפשר היה גם להסתובב ולטייל בעיר. צפינו במשחק בין צרפת לשווייץ. היה מטורף! התוצאה היתה 3:3 והייתה הארכה, ובסוף שווייץ הביסה את צרפת. זה היה משחק מפתיע ומרתק. ישבנו בשורה הראשונה והנפנו דגלי ישראל, ואנשים באו להצטלם איתנו". שיחקתם אותה!

ק. הילה מאוד גאה בקהילה שלה. לפעמים קורה לה שהיא מקבלת דקירה קטנה בבלון הגאווה והנחת. כך קרה כשחברה נסערת ישרה לידה בחדר האוכל ואמרה: "קשה לי להבליג, ואני לא רוצה לפגוע באף אחד, ואני יודעת שזה נדיר...". זאת היתה אחת החברות העדינות, שלהגיד משהו רע על בן אדם עולה לה בבריאיות. החברה הנסערת המשיכה: "לפני ימים אחדים התארח אצלי קרוב משפחה שהחנה את רכבו בקיבוץ, במקום לא מתאים. היה מקום להעיר לו על כך. חבר שהבחין בכך השאיר על שמשת החלון פתק עם מלים כל כך מלוכלכות". ק' ביקשה המחשה והחליטה שאכן, הדף לא סובל את המלים האלה. ק' פונה לבעלי הפתיל הקצר: בבקשה, רגע לפני שהגיני יוצא לכם מהפה, זיכרו שכל אחד מאיתנו הוא הפנים של כולם, ואל תביישו את עצמכם, לא את האורחים (שפעמים רבות הם בשר מבשרנו, לא שזה משנה), ולא את שותפיכם לדרך.

יש בעולם בכלל ובקבוצת יבנה בפרט, שני יקומים. האחד עוסק בשלו, קס, מתרחץ, עובד, אוכל. והשני – נעלם מהסצנה הקיומית כל ערב למשך כמה שעות, כדי לצפות במשחקי היורו, וחוזר לפלנטה כעבור כמה שעות - מלא חוויות.

ק. הילה יצאה לשטח לבקר את חניכי

שבת מידב במחנה הקיץ של תנועת הצופים. בין החבלים לסנדוץ, נתקלה בתופעה יוצאת דופן, חוצת מגזרים ועיסוקים, של הורים מתנדבים שמגיעים שנה אחר שנה לסייע בבישול בתנאי שדה. דנה ברוכי הצטרפה השנה בפעם השנייה לשרית פישביין ושאלנו אותה על האווירה המיוחדת במחנה:

דנה: "חזרנו מיומיים מלאי אבק, אבנים ומחטי אורן, אבל עם שמחה בלב וערימות של נחת. בכל שנה מגיעים מספר הורים מתנדבים לעזור בבישול במחנה הקיץ של הצופים, ומסתבר שהתופעה הפכה לחיידק שנדבקים בו. בדרך כלל הבישול נעשה במטבח שמוקם בשטח השבת, וכל יחידה מבשלת עבור עצמה ממצרכים שמגיעים בחלוקה מרכזית. השנה הקונספט היה קצת שונה בגלל מגבלות משרד הבריאות שדרשו מטבח מרכזי, וכך יצא לנו לשתף פעולה גם עם הורים משבטים אחרים - מרחובות, אשדוד, קרית מלאכי, נס ציונה ועוד. גיליתי שיש הורים שמתמידים ומגיעים כבר שנים רבות ולא מוכנים לוותר על התענוג. כולם בהתנדבות מלאה כמובן. בכלל לא מובן מאליו שהם לוקחים ימי חופשה מעבודתם ובאים להעביר את הזמן בצופים. מתפתח הווי מאוד מיוחד וחוצה מגזרים. יש קבוצות של הורים שמדפיסים חולצות בצבעי השבת או סינרים ממותגים. שיתוף הפעולה והערבות ההדדית שנוצרים הוא מאוד מיוחד. אם למישהו חסר משהו או שיש צורך בעוד זוג ידיים, מיד יהיה מי שיירתם.

שרית פישביין עומדת במטבח ומבשלת.

נוצרות חברויות לאורך שנים וכולם קוצצים יחד סלט ומטגנים שניצלם - מנכ"לי חברות, מורים או שוטרים, זה לצד זה. נדרשנו גם להסביר את חוקי הכשרות והפרדת הכלים לשבטים החילוניים שלא נתקלו בכך, וקיבלנו תמיכה מלאה והתחשבות בכל כלל או מגבלה שביקשנו. היה מקסים לראות את הרגישות שהופגנה כלפי צרכים שונים. מטבח מופרד לצורכי אלרגיה ללקטוז או צליאק, לצד אותה הקפדה על הפרדת המטבח הכשר. הרגשנו ששם ביער, בין קילוף תפוח אדמה אחד למשנהו, נמצא עם ישראל האמיתי, שמקיים הלכה למעשה את הגורם המאחד ולא את המשסע. ראש ההנהגה שם לעצמו למטרה וליעד לוודא שכל פעילויות ההנהגה יותאמו לצרכים של שבטים דתיים, והמאמץ הזה בהחלט ניכר וטבעי. בשביל רגעים כאלו אנו נזכרים למה היה לנו חשוב להיות חלק מתנועת נוער ארצית שתיתן ערך מוסף, מעבר למסגרות המצוינות והפנימיות שלנו.

עוד דבר שמעורר השתאות הוא שבדרך כלל, כשאין קורונה, כל העסק מנוהל על ידי הנוער. חבר שכבה בוגרת מתוך השבט שמקבל את תפקיד מנהל המטבח, והוא זה שמפעיל את ההורים ואומר להם מה לעשות. אנחנו רק הפועלים.

התמוגגנו לראות את המדריכים בפעולה. הם בשיא פועלם החינוכי, ומנהלים את המחנה ואת השכבות הנמוכות בצורה יוצאת דופן. לשמוע את הילדים שרים שירי מורל וצורחים בקולי קולות כחלק מאופרציה גדולה ומורכבת, זו חוויה שממלאת את הלב והנפש כל פעם מחדש. מומלץ בחום!"

תמונה של מפקד חיל האוויר מושיט יד לצביקי טסלר בטקס הענקת מדליות אות המופת בטיסה שבתה את ליבנו. לאחר שנים רבות שלא נערך טקס כזה, נערך בחיל האוויר טקס בו קיבלו מעל 60 איש שהיו טייסים פעילים ומבצעיים במשך 25 שנים ומעלה, את "אות המופת והשירות הטיסתי הטוב". **הפעם פנינו לנעמה הגיבורה**

שמאחורי צביקי, וביקשנו לשמוע על החוויה של אשתו של איש קריירה.

- נעמה, מה היתה המשמעות עבורך של הדרך בה בחר צביקי?

"הרגשתי שהמחיר שאני

משלמת, שווה את התמורה. אהבתי מאוד לגדל את הילדים וצביקי מצידו מאוד אהב את העבודה ואת הטיסות ואת השירות הצבאי. בכל פעם לפני שהוא עבר לשלב הבא וחשבנו

אם להמשיך או להפסיק, חשבתי שזאת הדרך שמתאימה לנו. המחשבה שלי היתה שעדיף שיהיה לי בבית איש שמח גם אם למעט זמן, מאשר להיפך....

"החלק הקשה הוא החשש התמידי שמתלווה לתפקיד שלו. הסכנה בתפקיד מלווה ונוכחת כל הזמן. כך למשל, כאם צעירה היה לי ברור שהוא לא קם בלילה לילדים כי הוא חייב שנת לילה מלאה לפני יום של טיסות. בתוך כל אלה, יש גם הרבה פרגון, גאווה ושמחה בצביקי ובכל התפקידים שהוא מילא".

- גם הנשים קיבלו מדליה?

"הנשים קיבלו ורד בודד. אך כל מי שדיבר בטקס, דיבר בהערכה על הבית שלו ועל כך שהדברים לא היו נעשים אלמלא התמיכה בבית.

"לאורך כל השנים, כאשר היו אומרים 'תודה לאשתי שתומכת ביי קצת גיחכתי בליבי. אבל לפני כמה שנים באמצע שבת הייתי צריכה לנסוע עם מישהו מגרעין צבר לבית חולים והשארתי את הבית באמצע הבלגן ועם אורחים ו... עם צביקי. עזבתי הכל באמצע והייתי כולי בתפקיד שנפל עלי. אז למדתי להעריך כמה חשובה הידיעה שיש מישהו שמנהל את העניינים בבית ונותן לשני ביטחון מלא למלא את תפקידו".

- צביקי עדיין עושה מילואים?

"כן, אבל בתפקידים רגועים יותר -

בתפקיד קרקעי בתחום התכנון וניהול המבצעים בטייסת ובתפקיד במערך ההסברה של פיקוד העורף".

מצדיעים לך, נעמה!!

דו"חינוך / אסף בית אריה

חושב שהערכה ומילה טובה ותמיכה לצוותים הן מאוד משמעותיות בהקשר הזה.

ילדינו **בכיתות א'-ו'** יצאו לחופשה לפני שבוע וכבר הספיקו לצבור חוויות רבות. בין השאר ביקרו השבוע הילדים ב"פארק אריאל שרון" (חירייה לשעבר) שהפך למרכז מיחזור ענק ומתוחכם. באופן לא מתוכנן נתקלו הילדים בח"כ תמר זנדברג, השרה לאיכות הסביבה החדשה, שסיירה במקום באותו זמן. המדריכים מספרים שהשרה אמנם מאוד התלהבה, אך בקרב הילדים לא נרשמה התרגשות מיוחדת ...

כלקח משנים קודמות החלטנו (בהנהלת הקהילה) **להאריך לשבוע את "ימי ההיערכות"** שבהם המערכת לא תפעל, כפי שקורה בגיל הרך כבר מספר שנים.

השבוע יצאו ילדינו, חניכי ומדריכי שבט מידב של עדת **הצופים** למחנ"ק (מחנה קיץ) המסורתית. בשל אילוצים ומגבלות המחנה היה קצר מהרגיל, יומיים בסה"כ. ובכל זאת הילדים נהנו מחוויה משמעותית. תודה לאביתר מרכז השבט, לשרית ודנה שיצאו כהורות מלוות ובעיקר למדריכים הצעירים, הנוער שלנו, שמוכיחים שוב ושוב שיש עתיד!

חופשת הקיץ של כיתות ט'-י' נפתחה בטיול מאתגר מאוד "מים לים" בו צעדו החבר'ה קרוב ל-70 ק"מ במשך שלושה

החופש הגדול בעיצומו. בשבוע שעבר יצאו גם ילדינו בבית הספר היסודי לחופשה. הלוי"ז של הילדים והנוער עמוס בפעילות מגוונת, אנסה לספר כאן על חלק ממנה.

אפתח בתודה והערכה לצוותים שמשקיעים מאמץ רב בהוצאה לפועל של הפעילויות השונות, לצד שמירה על שלומם ובטיחותם של הילדים. ומי שסבור שמדובר במשימה פשוטה, מוזמן לביקור קצר אצלנו במערכת.

נתחיל מלמטה, **בגיל הרך**. נשאלתי בשבילים לסיבת השיפוץ המתקיים בימים אלו בבית התינוקות. ובכן, מדובר בשינויים והתאמות שאנו נדרשים להם במסגרת תהליך (ארוך ומעייף) של קבלת "סמל מעון" עבור בית התינוקות ובהמשך גם עבור פעוטון רימון, שיעבור גם הוא שינויים פנימיים בקרוב. אנו עוסקים בנושא כבר תקופה ארוכה. יש במהלך זה פוטנציאל כלכלי משמעותי והוא לא אמור להשפיע על ההתנהלות והתכנים בגיל הרך. סוף השנה מתקרב ואנחנו (למעשה נעמי, אני רק משתדל לא להפריע ...) עסוקים מאוד בבניית הצוותים לשנה הבאה. שימור העובדות (המצוינות) הקיימות וגיוס חדשות זו משימה מאתגרת במיוחד בכל הארץ וגם אצלנו, ולא במקרה. כי לצד האחריות והאינטנסיביות שכרוכות בעבודה, אנו מצפים מהעובדות גם למקצועיות ורגישות ומאור פנים. אני

בין הפעילויות ילדינו עובדים בקיבוץ
כמיטב המסורת. ממה שאני שומע, רוב
החבריה מגלים אחריות ורצינות ומביאים
תועלת משמעותית בענפים. **הנושא של
עבודת הנוער** ממשיך להעסיק אותנו
ואנחנו חושבים הרבה, בפורומים שונים,
מהי המתכונת המתאימה והרלוונטית
בתחום הזה. חשוב לציין ולהזכיר שתנאי
חשוב לקיום עבודת נוער משמעותית הוא
היצע העבודה שיש לנו עבורם והנכונות של
חברינו בענפים השונים להעסיק נוער,
לחנוך ללוות ולקדם אותם. במילים אחרות
– זה תלוי קודם כל בנו, המבוגרים.

לצד הפעילות הרבה בחופשה, אנו עוסקים
גם **בתכנון וגיבוש של המבנה והצוותים
לשנה הבאה בכל המסגרות**. יש מחשבות
על שינויים שאם וכאשר הם יבשילו נעדכן
כמובן. אתגר נוסף שעומד לפתחנו הוא
שבמסגרת השלב הבא של פרויקט הבנייה,
חלק מהמבנים **המשמשים אותנו מיועדים
להריסה לצורך בנייה חדשה**. אנחנו
בוחנים חלופות שונות למבנים אלו ונעדכן
כשיתגבשו החלטות.

מניינוער ממשיך להתקיים בבית הכנסת,
מידי בוקר ב- 8:00. המעוניינים מוזמנים
להצטרף, ככל שסדר יומם מאפשר זאת.
בברכת המשך חופש מהנה ובטוח.

ימים מחוף אכזיב ביס התיכון ועד לחוף
גינוסר בכינרת. את המסע הובילו אבישי
חיות וגפן עפרוני, מדריכי הנוער שדחפו
לעניין (האמת, אני די חששתי ...) תכננו,
הכינו והוציאו אותו לפועל בצורה
מרשימה. היה כאמור מאתגר מאוד
מבחינה פיזית, אבל החבריה התמודדו
בהצלחה עם הקשיים, הרבה בזכות הצוות
שהצטרף למסע ועבד קשה מאוד – איתי
נחליאל ויונתן סולטניק שצעדו עם החבריה
ויוסי צנחני וצורי שדאגו לכל הצד הטכני.
תודה גדולה לכולם.

**חברת הלימונים נפרדה במסיבה בבריכה
משכבת מסיימי י"ב**. זה גם המקום לאחל
לכם בוגרי מערכת החינוך שלנו, שתצליחו
להגשים את החלומות שלכם והציפיות שלנו
ושתביאו לידי ביטוי את הערכים שספגתם
כאן לאורך השנים בכל מקום בו תהיו.

אחרי שנה של השבתה, **מפעלי הקיץ של
הקבה"ד חזרו לפעול**. העניין היה כרוך
בהרבה אתגרים מעשיים ובירוקרטיים ומגיעה
תודה והערכה לעוסקים במלאכה בתנועה,
שלא מוותרים ופועלים בנחישות לקיים את
הפעילויות חרף הקשיים. השבוע יצאו
בוגרי כיתות ט'-י" למחנה "בתוך הזרם
ונגדו" ובוגרי ז' ל"מירוץ לקיבוץ". כשיחזרו
בשישי נשמע חוויות. אין ספק שמדובר
בחוויה מיוחדת המשלבת תוכן איכותי ומפגש
מגבש עם בני גילם מקיבוצי התנועה.

משולחנו של מנהל קהילה / שמשון גוטליב

על שלושה דברים

ביום רביעי בערב, במעמד צד אחד, התקיים בדשא הבריכה ערב הגבר היבנאי. הערב עמד על שלושה דברים: על הבירה ועל הבשר ועל משחק הכדורגל. בירה בשר וכדורגל, מה יותר גבר מזה? רגע של יציאה מהמרחב הפרטי ומהשכונה והתכנסות חברתית ומלכדת. חשוב וגם נחמד, ואנגליה ניצחה אבל זה לא באמת מה שחשוב. תודה למארגנים.

על שלושה דברים

בסוף השבוע הקודם צפו שלושה דברים שהתמקדו בשלושה מקומות שונים. נושאים הקשורים באחריות, חברות ומשמעת עצמית. מצאתי לנכון להעלותם.

בריכת השחייה

בריכת השחייה מחוץ לשעות הפתיחה סגורה ובנוסף כולם יודעים וזה גם רשום על שער הכניסה שהרצפה ללא מציל אסורה בהחלט. ולמרות זאת אנשים מבית ומחוץ, מוצאים את הפרצה בגדר ונכנסים לבריכה בשבת ללא רשות. בשבת האחרונה נתפסו "על חם", והיה מאוד חם, שלושה צעירים שאינם מיבנה אך לצערנו זה היה יכול להיות גם מי

מחברינו. מכיוון שהם היו מישוב שכן הנושא טופל במהירות. התופעה שנכנסים לבריכה דרך פרצה בגדר בשבת וגם ביום חול מטרידה אותנו מכיוון שהאחריות היא גדולה.

שוב אנחנו קוראים מכאן ולא בפעם

הראשונה – עזרו לנו שיהיה אחרת!!

שבת בחדר האוכל

מתחם חדר האוכל אינו פעיל בשבת למעט ארוחת ליל שבת. לצערנו המקום הופך להיות מגרש משחקים לבני העשרה.

המשחקים הם על גבול הוונדליזם, גרירת שולחנות וכיסאות, ניסיון להפיל את הרפרפות מתקרת האולם באמצעים שונים וכן פיזור לא סביר של כוסות בעמדות השתייה. בכל תחילת שבוע עובדי ענף המזון לא יודעים את נפשם. האם יש לנו דרך לנעול את המתחם? כרגע לא, וגם לא היינו רוצים. מה שכן היינו רוצים זה שתשמרו על הילדים. תשוחחו איתם על כך. התופעה מטרידה וגורמת לעוגמת נפש גדולה לעובדי הענף.

שעות הרכבים

כמה כתבנו על התופעה בה חברים לוקחים כלבים ברכב ומשאירים שערות וזוהמה ברכבים. בחרתי לפרסם כאן שני מסרונים שקיבלתי שמבטאים את המצוקה האמיתית של חלק ממשתמשי הרכב. אחד מהם קיבלתי סמוך לשבת, והשני באמצע השבוע:

שלום שמשון, בפרץ של כעס אני פונה אליך עכשיו בשישי. אבקש לדון בשבוע הבא בפתרון/חוק/קריאה לסדר לכל בעלי הכלבים ביבנה. לקחתי רכב לנסיעה לשבת והוא כולו מלא בשערות על המושבים וכו למה אני צריך לנסוע עכשיו רגע לפני שבת להתחיל לנקות שערות ולשאוב את כל הרכב? (ברור שמדובר בקומץ) אבל דאיייי נמאס מזה!

13:18

רבותי קצת אחריות ואיכפתיות..קיבלתי רכב מטונף מלא חולות ים. וחציר מנסה לחפש פיסת מקום להניח את הדברים שלי.כשאני עם מחצלות חג. זה מרגיז. למה אי אפשר לנקות ולסלק בגמר הנסיעה את הדברים האילו. ולהשאיר נקי לבאים אחרים. שלא נדבר על מילוי מיכל הדלק. נסיעה נעימה

7:54

לעדכון התקנונים בשיתוף המזכירות והנהלת הקהילה מבקש את אישורה של אספת החברים לשינויים הנדרשים.

עזרת הנשים בבית הכנסת: דיון בבקשת חברות וחברים להגדיל את עזרת הנשים בקומה הראשונה של בית כנסת על מנת לשפר את תחושת המעורבות בתפילה של נשות הקיבוץ.

הציבור מוזמן

שבת שלום

שוב אנחנו קוראים מכאן ולא בפעם הראשונה – עזרו לנו שיהיה אחרת!!

אספת חברים – חוזרים בשניים

שני נושאים עולים לסדר היום באספה במוצ"ש (סדר היום וחומר נילוה מפורסם גם בקהילנט)

נושא הפנסיות: פנסיות: הטיפול בנושא הפנסיות הצביע על צורך בהתאמות התקנונים שלנו להתנהלות שמקובלת בשאר הקיבוצים השיתופיים בצבירת הפנסיה לנקלטים. הצוות

דרושה מאית לחסדי עירית

לחברים שלום

ברצוננו לעזור לגמ"ח "חסדי עירית" הממוקם בגבעת וושינגטון.

למי שלא מכיר, מדובר במפעל ותיק ומבורך שמוציא בכל שבוע משלוחי מזון למשפחות נזקקות.

החלוקה פועלת בעיקר בעזרת מתנדבים ובסיוע רב שלנו.

לאחרונה "חסדי עירית" החלו בניסיון לרכוש משאית, על מנת שיוכלו לבצע באופן עצמאי את השינוע של המזון לחבילות הרבות

שהם נדרשים לפזר בכל שבוע.

ועדת צדקה תרמה סכום לטובת העניין ובנוסף, מזמינה חברים המעוניינים לתרום לטובת העניין את תלושי הצדקה שלהם, להעביר אותם לשמוליק ליברמן.

מיוזמן תרבות

חלק מאירועי הקיץ כבר מאחורינו וזה הזמן לתודות:

תודה ל3100 עיר האוהלים - למיכל שליסלברג ויוהנה ברלב על

פעילות מושקעת וחוויתית, על יצירתיות ואיכפתיות ועל נתינה מכל הלב.

תודה ל3100 פתיחת הקיץ - למושיק גרוס, יוהנה ברלב, רחלי

מעתוק ואברהם ויצמן על פעילות רטובה, מושקעת ומהנה, על חשיבה ועבודה

קשה. תודה למתנדבים שעזרו בחיסול.

תודה ל3100 "ערה האכר" - לאושר חן ומושיק גרוס, על ערב ספורטיבי,

טעים, מהנה, רטוב ומושקע. תודה לכל המתנדבים שעזרו להצלחת האירוע.

תודה לכל נאמני התרבות שנותנים כתף. ללא עזרתכם אי אפשר

לקיים אירועי תרבות. תבורכו.

פסטיבל הזמר החמישי קבוצת יבנה תשפ"א

הציבור מוזמן לערב הזמר המסורתי, שיפתח את אירועי שנת ה-80, למופע שכולו יצירה מקורית יבנאית.

האירוע יתקיים אי"ה אור ליי"ד באב, ביום חמישי (22.7.2021) במדשאות חדר האוכל. התכנסות בשעה 20:00. תחילת מופע בשעה 20:30. בואו בשמחה!

חובבי הפ"ז לדורותיהם ובני משפחה מוזמנים לחגוג עימנו.

להתראות בשמחה

עלייה לתורה של בר המצווה אילון עמיר (בן אילה ונדב) תחול בשבת פרי' עקב, כ"ב באב (31.7).

תזכורת: לבעלי השמחה יש עדיפות בקבלת דירות אירוח.

ועדת התרבות

ימי בין המצרים הם הזדמנות לשיח על הדומה והשונה, על דעיית, אמונות, ערכים ועמדות. בשבוע הבא, יום רביעי, 14.7 בשעה 20:30 יתקיים מפגש זום ייחודי ומונחה - **גם אחר גם אח'**, בפורמט שנוסה בהצלחה בכמה קבוצות. המפגש יתוח לאנשים, נשים, דתיים וחילונים, מהעיר, מהקיבוץ ומהכפר. הרב איתמר חייקין ייגשי 'שיח שלום', הם אלה שמובילים את המהלך. אנחנו, תנועת הקיבוץ הדתי, וחברנו ממטה התנועה הקיבוצית נרתמנו והתגייסנו בשמחה לאתגר. אנו מקווים שהמפגש יהיה מוצלח ושניתן יהיה להמשיך לאורך זמן במפגשים נוספים. מוזמנים בהחלט להצטרף ולהפיץ את הקישור להרשמה למפגש. קישור לזום יישלח לנרשמים - <https://forms.gle/N6px7ywU9bsyA12v8>.

שמיטה – הלכה ומעשה

כנס 'שמיטה – הלכה ומעשה' יתקיים ביום שני הקרוב באולם המרכז הטכנולוגי-תורני שבמושב נחלים (ולא בבית שפירא כפי שתוכנן). בכנס ישתתפו השר לשירותי דת מתן כהנא, הרב אלי לבנון, צביקה כהן ממשרד החקלאות, נציגי חברת מילגם, הרב זאב ויטמן, הרב יצחק דביר, ועוד רבים וטובים ובהם מעל 70 איש ואישה שכבר רשומים לכנס, וזה בהחלט משמח. חשוב לציין שכדי להגיע נדרשת הרשמה <https://forms.gle/SfVHEJLA7tz7UWE36>, זאת על מנת שנוכל להיערך באופן מיטבי. ההרשמה תיסגר ביום שישי הקרוב בשעה 12:00.

שבת פרשת מטות מסעי

טלפון אחות חירום 4000 / איחוד הצלה *1221 MRKYAVNE@CLALIT.ORG.IL
בימי ששי בשבועיים הקרובים - המרפאה סגורה. במקרים דחופים ניתן לפנות לאחות בית סביון.

תזכורת: לבדיקות דם יש לתאם תור במרפאה.

שעות וימי קבלה של ד"ר מיטל דיטש בשבוע הבא:

יום שלישי ה-13/07 בין השעות 10:00-13:30

יום חמישי ה-15/07 בין השעות 08:30-13:30

בברכת בריאות טובה, צוות המרפאה

פגישה על החוף

נתן יונתן

הים נגש בלחש אל החוף;
אתה זוכר אולי פגישה כזאת כרשת
פזורה של שערות אשה לחות.
דיג אחד השליך חכה מראש הגשר.

השפל, הגאות, האנחות,
המלח המלבין גזעי האשל,
שולי הקונכייות לוקטים בחוף
קינת שחפים של אהבה נואשת.

הים נפרד בלחש מן החוף;
מחר אולי ירצה אליך שוב לגשת.
גמת החול, שפתיך המלוחות,
אותו דיג,

אותה אשה,

אותה הרשת.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.